

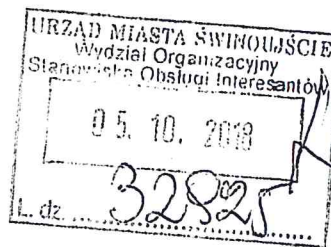
16.10.2018

WIM
Woj
16.10.18

Świnoujście, dnia 28 września 2018 r.

2 P-3
1-5-17

POSTANOWIENIE o umorzeniu śledztwa

Mariusz Gajewski – Zastępca Prokuratora Rejonowego w Świnoujściu
w sprawie o czyn z art. 181 § 1 k.k. z zawiadomienia Prezydenta Miasta Świnoujście
na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk

postanowił:

- Umorzyć śledztwo w sprawie spowodowania w okresie pomiędzy 20 lutego 2018 r., a 26 lutego 2018 r. w Świnoujściu zniszczeń w świecie roślinnym w znacznych rozmiarach poprzez dokonanie wycinki 365 szt. drzew na terenie realizacji inwestycji „Kurort Nadmorski Świnoujście - nowa wizja przestrzeni publicznej” oraz w pasach 5 metrowych przylegających do jej południowej i północnej granicy, tj. o czyn z art. 181 § 1 k.k. - na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk - wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

UZASADNIENIE

W dniu 22.03.2018 r. do Komendy Miejskiej Policji w Świnoujściu zgłosiła się Zastępca Prezydenta Miasta Świnoujście Barbara Michalska, która złożyła zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z art. 181 § 1 k.k. w związku z dokonaną na zlecenie Gminy Miasto Świnoujście wycinką drzew i krzewów w ramach realizacji inwestycji „Kurort Nadmorski Świnoujście - Nowa wizja przestrzeni publicznej”.

W przedmiotowej sprawie wszczęto śledztwo w toku którego przesłuchano pracowników Urzędu Miasta Świnoujście, przedstawicieli firm wykonawcy oraz podwykonawcy, a także zgromadzono dokumentację dot. przedmiotowej inwestycji oraz uzyskano opinię biegłego sądowego z zakresu kształtowania środowiska i ochrony przyrody dr Sylwii Jurzyk-Nordlow.

W toku postępowania ustalono, że Gmina Miasto Świnoujście realizuje inwestycję pn. „Kurort Nadmorski Świnoujście – Nowa wizja przestrzeni publicznej”. W dniu 29 stycznia 2018 r. Prezydent Miasta Świnoujście zawarł umowę nr WIM/16/2018 z firmą Drew-Kos Dariusz Różycki z/s w Tucholi na wykonanie robót polegających na wycince drzew i krzewów. Tego samego dnia za zgodą zamawiającego roboty te zostały zlecone podwykonawcy, tj. firmie Zakład Usług Leśnych „ZUL” Dariusz Mróz z/s w Kiełpinie, co udokumentowane zostało umową nr 6/2018. W dniu 2 lutego 2018 r. pracownik Wydziału Inżyniera Miasta Urzędu Miejskiego w Świnoujściu przekazał protokolarnie podwykonawcy teren wycinki.

Następnie w dniu 20 lutego 2018 r. Prezydent Miasta Świnoujście zawarł umowę nr WIM 31/2018 na mocy której powierzył firmie NBQ Sp. z o.o. z/s w Szczecinie reprezentowanej przez Prezesa Marka Jasiaka pełnienie roli Inżyniera Kontraktu m.in. dla zadania inwestycyjnego „Kurort Nadmorski Świnoujście - nowa wizja przestrzeni publicznej”. Jednakże przejęcie nadzoru nad tą inwestycją przez pracownika w/w firmy Ewelinę Sierocińską nastąpiło z dniem 26 lutego 2018 r.

Właściciel firmy Zakład Usług Leśnych „ZUL” Dariusz Mróz przystąpił do wycinki nie wcześniej niż 20 lutego 2018 r., co uwarunkowane było uzyskaniem zezwolenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie na odstępstwo od zakazów obowiązujących w stosunku do roślin podlegających ochronie gatunkowej (decyzja nr WOPN-OG.6400.23.2018.AA). Natomiast zakończenie wycinki zbiegło się z dniem przejścia nadzoru nad inwestycją przez NBQ Sp. z o.o. W trakcie prac pracownicy firmy „ZUL” dokonali wycinki 365 szt. drzew, co do których brak było wymaganej zgody administracyjnej na wycinkę, a które znajdowały się częściowo na terenie inwestycji, a w większości w pasach 5 metrowych przylegających do jej południowej i północnej granicy.

Na początku marca 2018 r. lokalne media ujawniły fakt nadmiernej wycinki drzew. W związku z tym przedstawiciele Urzędu Miasta Świnoujście zorganizowali spotkanie z udziałem przedstawicieli Urzędu Marszałkowskiego w Szczecinie, wykonawcy i podwykonawcy oraz rzeczoznawców. Nadto w celu dokładnego ustalenia ilości i rodzaju wyciętych bez pozwolenia drzew zlecieli biegłemu sądowemu z zakresu kształtowania środowiska i ochrony przyrody dr Sylwii Jurzyk-Nordlow wydanie opinii.

Z uzyskanej opinii biegłej wynika, że na terenie inwestycji Wykonawca nienależycie oznakował drzewa do wycinki. Skorzystał on bowiem z oznakowania pni wykonanego w 2016 r. w trakcie inwentaryzacji zieleni przez przedstawicieli Pracowni Przyrodniczej „Sosenka” w Szczecinie, które w większości uległo biodegradacji, a częściowo było nieczytelne lub też zdarzały się podwójne oznaczenia drzew.

Nadto należy mieć na uwadze, że przedstawiciele w/w Pracowni dodatkowo zinwentaryzowali 5 metrowy pas bezpośrednio przylegający do terenu właściwej inwestycji, co zdaniem biegłego mogło wprowadzić w błąd Wykonawcę wycinki w określeniu jej granic. Jednakże zdaniem biegłego Wykonawca wycinki mając trudności z odczytaniem numerów drzew powinien zgłosić zaprzestanie robót Inwestorowi, a następnie dokonać ich prawidłowego i czytelnego oznaczenia.

Po dokładnym zinwentaryzowaniu terenu wycinki oraz wyciętych kłód biegły stwierdził, że bez wymaganej zgody administracyjnej zostało wyciętych 365 szt. drzew. Natomiast zgodnie z decyzjami administracyjnymi zostało wyciętych łącznie 613 szt. drzew, a nadto wycince uległy także drzewa juwenilne (młode) i obumarłe, suche, nie wymagające zgody na wycinkę.

W toku śledztwa dopuszczono dowód z opinii uzupełniającej biegłej sądowej dr Sylwii Jurzyk-Nordlow. Biegła stwierdziła, że wycinka 365 drzew bez wymaganej zgody administracyjnej na terenie inwestycji oraz w pasach 5 metrowych przylegających do jej południowej i północnej granicy nie spowodowała zniszczenia w świecie roślinnym w znacznych rozmiarach w rozumieniu art. 181 k.k. Za takim stanowiskiem przemawia fakt, że wycięte drzewa nie budowały siedliska przyrodniczego w rozumieniu dyrektywy siedliskowej, a nadto nie stanowiły one jednorodnego zbiorowiska roślinnego, które mogłoby być sklasyfikowane fitosocjologicznie. Obszar wyciętych drzew nie znajdował się w żadnym obszarze objętym ochroną prawną ze względu na wartości przyrodnicze. Zaś wśród sklasyfikowanych wyciętych drzew nie znajdowały się drzewa objęte ochroną, ani inne cenne przyrodniczo ze względu na rzadkość występowania gatunki przyrodnicze. Powyższe ustalenia znajdują oparcie w decyzji środowiskowej i wykonanym opracowaniu oceny środowiskowej do przedmiotowej decyzji.

Karnoprawna ocena zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że wykonanie przedmiotowej wycinki 365 drzew bez wymaganej zgody administracyjnej nie wyczerpało znamion czynu zabronionego z art. 181 § 1 k.k.

Do znamion przestępstw określonych w art. 181 § 1 i 4 należy skutek w postaci zniszczeń o znacznych rozmiarach. Należy przez to rozumieć spowodowanie nieodwracalnych strat, które dotknęły wielkich obszarów roślinności (np. wycięcie lub doprowadzenie do wyschnięcia kilku hektarów lasu) albo dużej liczby zwierząt (np. wytrucie ryb w jeziorze lub stawie hodowlanym). W świetle orzecznictwa SN nie tyle decyduje o tym wielkość pieniężna strat, ile ich rozmiary (por. wyrok SN z dnia 24 czerwca 1993 r., III KRN 98/93, OSNKW 1993, nr 9-10, poz. 64).

Tymczasem z uzyskanej na potrzeby śledztwa opinii biegłego sądowego z zakresu kształtowania środowiska i ochrony przyrody dr Sylwii Jurzyk-Nordlow wynika, że przedmiotowa wycinka nie doprowadziła do skutku w postaci zniszczeń w roślinności o znacznych rozmiarach.

Dlatego też odpowiedzialność osoby, która dokonała nieuprawnionej wycinki powinna zostać rozstrzygnięta na gruncie przepisów prawa administracyjnego, a nie prawa karnego.

Mając powyższe na uwadze postępowanie przygotowawcze należało umorzyć na zasadzie art. 17 § 1 pkt 2 kpk wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

Zastępca
Prokuratora Rejonowego
Mariusz Gajewski

MG

Pouczenie:

1. Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1a k.p.k., art. 325a k.p.k. oraz art. 465 § 2 k.p.k.):

- stronom procesowym,

- instytucji państwowej lub samorządowej, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie,

- osobie, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie określonym w art. 228-231, art. 233, art. 235, art. 236, art. 245, art. 270-277, art. 278-294 lub w art. 296-306 Kodeksu karnego, jeżeli postępowanie karne wszczęto w wyniku jej zawiadomienia, a wskutek tego przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.

Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 k.p.k.).

Jeżeli prokurator nadal nie znajdzie podstaw do wniesienia aktu oskarżenia wyda ponownie postanowienie o jego umorzeniu, pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1a k.p.k. (tj. prawo do złożenia zażalenia, które zostało uwzględnione przez sąd) może w takim przypadku wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od daty doręczenia odpisu postanowienia, które jest równoznaczne z zawiadomieniem o postanowieniu w rozumieniu art. 55 § 1 k.p.k. (art. 330 § 2 k.p.k., art. 55 § 1 k.p.k.). Akt oskarżenia winien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 k.p.k.

Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 k.p.k.).

2. Uprawnionym do złożenia zażalenia, o którym mowa w art. 306 § 1a k.p.k., przysługuje prawo przejrzania akt sprawy (art. 306 § 1b k.p.k.).

3. Na postanowienie co do dowodów rzeczowych zażalenie przysługuje stronom oraz osobie, od której odebrano przedmioty lub która zgłosiła do nich roszczenie (art. 323 § 2 k.p.k.).

4. W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o umorzeniu postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadrzędny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy (art. 465 § 2a k.p.k.).

5. Zażalenie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie. Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2, art. 460 k.p.k.).

Zarządzenie:

1. Stosownie do art. 104 § 4, art. 140, art. 306 § 1a i 325a § 2^{*)} kpk odpis postanowienia doręczyć:

1) podejrzanemu(ej) ^{*)}

2) obrońcy podejrzanego(ej) ^{*)}

3) pokrzywdzonemu(ej) - na podst. art. 51 § 3 kpk ^{*)}

4) pełnomocnikowi pokrzywdzonego(ej) ^{*)}

5) instytucji, osobie, o której mowa w art. 306 § 1a, pkt 2 i 3 kpk Prezydent Miasta Świnoujście _____

2. Stosownie do art. 305 § 4 k.p.k. zawiadomić osobę składającą zawiadomienie o przestępstwie, jeżeli nie jest uprawnioną do złożenia zażalenia na podstawie art. 306 § 1a pkt 3 kpk: k. 2, k. 69

**Zastępca
Prokuratora Rejonowego
Mariusz Gajewski**